Pagina reportajului intern și extern

In galeria „speranțelor" footballului românesc

TRAIAN IORDACHE - fala Oborului deține un loc de frunte

A început footballul la Câmpulung și l-a văzut „Nea Nicu"...

Concurența Iordache-Gică Popescu este loială..

Cineva dela peluză s'a trezit strigând singur:

— Bravo Iordache!...

Numele a plăcut. Jocul lui Iordache, deasemeni. Și foarte iute, Oborul a lansat o nouă rachetă, în acustica footbalului bucureștean: Iordache.

Dela Obor, faima vigurosului extrem stânga al Unirii Tricolor a răzbit în centru. S'a cimentat și-a cucerit justificări. Și după câteva selecționări oficiale, a intrat definitiv în albumul numelor consacrate din footballul bucureștean.

Am fost Marți după amiază, să-l vedem.

La sediul clubului, o convorbire cu Iordache prezintă motive de îngrijorare și de suspiciuni.

— Aș vrea să-l văd pe Iordache.

— De ce?

— Să stau de vorbă cu el.

— Ce să vorbiți?...

N'am mai insistat. Recente intenționi mărturisite de Iordache de a-și schimba gruparea, au ridicat în jurul lui o pază inutilă, dar severă. Este ascuns. Ne-am dus, deci, la antrenament.

Marți după amiază e zi obișnuită de antrenament, la „Unirea Tricolor". Pe teren, prima echipă. In tribună, câteva duzini de spectatori, îndrăgostiți de football și de... echipa oborenilor. In mijlocul terenului, Steinbach.

Intr'un colț Iordache: uscat, cu fața bătătorită de vânt, cu fruntea crestată de cuta unei seriozități îngândurate, cu răspunsuri prompte și respectuoase.

— Ce faci Iordache?...

— Mulțumesc, bine.

— Aș vrea să stau puțin de vorbă.

— La ordin.

Răspunsurile lui Iordache sunt rânduite oarecum de faptul că momentan e.... militar. Intr'o bună măsură însă, aspectul lor cuviincios este dictat de un spirit de respect care mărturisește o frumoasă modestie.

In felul acesta, convorbirea a început fără tradiționala introducere, Simplu și rapid.

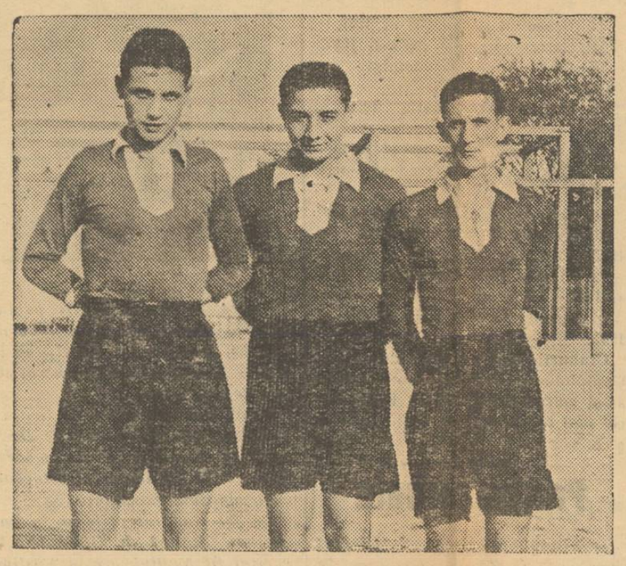

Sucitulescu, Sony Niculescu și Iordache, trei vedete ale teamului oborean.

— Vreau câteva informații în legătură cu cariera d-tale de footballist.

— Cum doriți...

Câteva date biografice

Condus de întrebările noastre, Iordache ne oferă răspunsurile cu promptitudine.

— M'am născut la 4 Octombrie 1914, în București.

— Frați ai?..

— Sunt em zece frați. Cinci băieți și cinci fete.

— Footballiști mai ai în familie?

— Unul singur: Un Iordache, care joacă la „Dacia Traiană".

— Când ai început să joci?.

— In clasa treia primară.

Eram la Focșani. La 17 ani jucam la „Teișor", împreună cu Sucitulescu. Eu centru înaintaș, el fundaș. In 1933 am jucat în echipa de juniori a Unirii Tricolor. Formam tripleta, împreună cu Bogdan și Săndulescu.

Doi ani am stat la Câmpulung, unde am jucat inter stânga la filiala locală a „Unirii Tricolor".

Iordache, într'o atitudine caracteristică

Apoi, m'am reîntors în Capitală. Bogdan plecase la F. C. Rapid. Am fost încercat eu. De atunci, joc în prima echipă.

— Cine te-a introdus în prima echipă?...

— *Nea* Nicu...

In răspunsul lui Iordache flutură o simpatie respectoasă pentru fostul conducător al Oborenilor. Un litigiu al cărui drum nu mai interesează astăzi, a schimbat conducerea Unirii Tricolor. „Nea Nicu" nu mai este președinte. A plecat... Jucătorii însă o parte dintre ei îi păstrează recunoscătoare amintirea, care impresionează...

Suișul carierii

In prima echipă a oborenilor, Iordache a fost deplasat din postul său obișnuit. Plecarea lui Bogdan lăsase un gol important pe aripa stângă.

Pentru postul acesta era nevoe de un jucător. A fost pus Iordache, căruia i s'a improvizat astfel o specialitate pe care n'o avea.

Astăzi, Iordache este extrem.

S'a aclimatizat. Adesea însă, regretă că-a fost scos din tripletă, în scopul căreia găsește prilejuri mai numeroase de atac, decât uitat pe marginea terenului, obligat s'aștepte mingi rare și uneori insuficient servite...

— E bine și ca extrem. Eu însă am o fire extrem de susceptibilă. Dacă sunt jucat dela primele faze ale matchului, mă încălzesc. Găsesc o infuzie oportună de încurajare și joc tot matchul bine. Se întâmplă însă să fiu uitat. Să nu mi se dea baloane. Inactivitatea aceasta mă sâcâe. Mă moaie. Chiar dacă mi se dau apoi baloane, nu mai pot juca bine... Iată una din explicațiile partidelor mele slabe...,,

Se pare însă că Iordache nu e uitat prea des.

— Câți zeci de matchuri l-au situat printre cei mai buni jucători, iar spectatorii i-au mărturisit afecțiunea în aclamații cari au devenit curente, la Obor:

— Bravo Iordache!....

— Bravo Iordache!....

...Din prima echipă a ob[illegible]or, Iordache a răzbit în selecțiuni de frumoasă prestanță. A făcut parte din reprezentativa Capitalei, în turneul din Orient, și a jucat în formația secundă a României.

Ambele selecționări i-au adunat amintiri pe cari Iordache ni le-a mărturisit în ordinea importanței:

— Matchul cu Ungaria B. mi-a prilejuit apropierea de un jucător pe care l-am admirat întotdeauna: Petea Vâlcov. Aș fi fericit să pot juca mereu alături de el....

Turneul din Orient mi-a furnizat amintiri plăcute, și oarecari deziluzii. Prezența în echipă, a lui Gică Popescu, mi-a anulat dreptul de a juca extrem stânga. Am fost obligat astfel să joc inter dreapta, centru înaintaș, și — o repriză — extrem dreapta. Am marcat totuș două goaluri.

— Ești supărat pe Gică Popescu? Iordache râde.

— Cum să fiu supărat? In primul rând ce vină poartă el pentru locul care mi s'a dat mie în echipă? Și-apoi, sântem colegi prea vechi de sport, pentruca să ne mai putem certa.

— Ați jucat împreună?

— Da.

— Unde?...

— In echipa de football a Liceului Sf. Sava. Eu jucam centru înaintaș, iar el inter stânga.

Din vraful amintirilor e greu să te pierzi asupra uneia singură, căreia să-i acorzi preferința și s'o proclami „cea mai plăcută".

Operațiunea, aceasta i-a prilejuit lui Iordache un proces dificil, de câteva minute.

— Cea mai plăcută amintire?... Am mai multe.

— Pretind una singură...

— Cu docilitatea sa încercată, Iordache a acceptat și această constrângere.

— Dacă țineți, mă voi limita. Cea mai plăcută amintire o am din cursul turneului în Orient, făcut cu echipa Capitalei. Turneul acesta mi-a prilejuit o excursiune în locuri pe cari altfel nu le-aș fi putut vedea.

Și...

— Și?...

— In ziua de Crăciun am fost martorul unei scene care-mi va rămâne multă vreme în minte. O glumă care a semănat veselie zgomotoasă în rândurile jucătorilor, și, care a constituit cel mai plăcut amuzament din tot turneul.

— Să auzim.

— Conducătorii turneului au făcut întregei echipe câte un cadou pe care l'am găsit la restaurant, în pachetele speciale. Eu am găsit o ceașcă de cafea. Sucitulescu, un pachet de țigări. Lui Oană i-au dat...

Iordache râde, înveselit de amintiri.

— Ce i-au dat?.

— Un biberon...

Iordache se însoară

Ne-a surprins faptul că Iordache — care e militar — are totuș timp să vină la antrenament:

— Ești în concediu?...

— Nu.

— Atunci, cum poți să vii la antrenament?

— La regiment mă duc doar dimineața. După amiază sunt liber.

— La regiment n'ați făcut echipă de football?

Soldatul footballist Iordache are o tresărire de mândrie explicabilă:

— Cum să nu?... Regimentul 1 grăniceri are cea mai bună echipă ostășească. Sântem campioni pe corpul de grăniceri.

— Cine mai face parte din echipă?

— Endreffi joacă centru înaintaș. Boteanu joacă mijlocaș centru, Iliuță Ionescu, inter dreapta, Lăzărescu de la Turda fundaș dreapta... Celelalte posturi sânt completate cu jucători din categoriile inferioare.

— Când te liberezi?

— In toamnă.

— Și ce-ai de gând?

— Să mă însor.

— Adevărat?

— Foare adevărat. Sunt pe cale să-mi găsesc o funcție productivă. In cazul când o voi găsi, mă însor.

— Ce e viitoarea doamnă... Iordache?

— Croitoreasă. In familia mea — are Iordache o nouă tresărire — toate femeile sânt croitorese. Mama e croitoreasă. Cele cinci surori ale mele. deasemeni. Era obligatoriu, deci ca și Licuța să fie croitoreasă.

— Cine e Licuța?

— Logodnica mea.

O pauză, pentru inevitabilele felicitări. Apoi, discuția a fost luată iar de refluxul întrebărilor.

— Cât timp vei juca football?

— Cât mai mult. Duc o viață serioasă, Nu beau, nu fumez.... Cred deci că mă voiu putea menține multă vreme în formă.....

— Și apoi?

— Apoi, mă voi face funcționar. Am mai încercat meseria aceasta la Câmpulung, unde am fost funcționar la tribunal. Aici, nu știu unde-mi voi găsi un loc de funcționar. Știu însă, că trebue să-mi găsesc.

— Până atunci vei juca mereu la Unirea Tricolor?

Iordache vrea să treacă la Venus

Capitolul acesta de convorbiri i-a prilejuit lui Iordache câteva declarații dificile. S'a hotărât greu să răspundă. S'a gândit, a ezitat, a vrut să-și camufleze intențiunile.... Intrebarea noastră însă l-a încolțit sever:

— Vei juca mereu la Unirea Tricolor?

— Cred că nu.

— Ai intențiunea să-ți schimbi clubul?

— E o intenție mai veche. Aș vrea să trec la Venus.

— De ce?

— Am mai multe motive. Materialmente, aș fi mai bine plasat la Venus. Și apoi...

— Aș fi fericit să joc alături de Petea și într'o linie de înaintare condusă de cel mai bun jucător român: de Bodola.

Iată câteva din principalele mărturisiri pe cari ni le-a făcut Iordache. Amintiri, proecte, preferințe.... Gânduri răslețe dintr'o carieră care a început cu vacarm de aclamații și se va prelungi — desigur — peste hotarul comunului spre luminișul consacrării definitive.

Să o spunem neted: Iordache merită satisfacția unei consacrări sgomotoase. E talentat, muncitor și de o modestie care surprinde și încântă...

George Fulga

Scrisoare din Lyon

„Sălbatecul" — film în 10 acte cu Milică Teodorescu în rolul titular!...

Angajat de casa „Paramount", campionul român are aproape terminat primul său film

Cel mai prodigios sportiv român și proectele sale

Hotărît: Milică Teodorescu va face o carieră strălucită. S'a pus pe muncă serios, și-a înmulțit cunoștințele, a făcut rezultate bune și primește acum numeroase oferte pentru matchuri noui și interesante.

Boxul românesc are deci în el, un reprezentant de nădejde. Iar nădejdile generale făurite de cariera lui Milică Teodorescu, nu par să fie nemotivate.

Din Lyon, unde și-a stabilit cartierul general al activității sale pugilistice, Milică ne-a trimis o lungă scrisoare, plină de informațiuni noui și prețioase.

O transcriem aproape în întregime, pentruca cititorii noștri să poată vedea angajamentele pe cari le are Milică și optimismul viguros pe care-l leagă de aceste angajamente sortite, după opinia sa, să-l conducă la titlul de campion al Europei.

MATCHURI MULTE ȘI IMPORTANTE

«Activitatea mea, ne scrie Milică, începe să fie din ce în ce mai intensă, în urma ultimelor mele victorii.

In caz de victorie asupra lui Alessandrini — și asta trebue să se întâmple cu orice preț — (se știe că Milică a câștigat și matchul de la Milano n. n.) — voi boxa la Milano, din nou: la 24 Martie. Nu voi rămâne însă, acolo, decât două-trei zile.

***La 30 Martie voi boxa la Marsilia cu* Diègo, *sau* Paulino.**

***La 6 Aprilie voi boxa la Lyon cu* Ferret.**

***La 15 Aprilie voi boxa la Milano cu* Orlandi.**

La sfârșitul lunei Aprilie voi boxa la Londra cu* Roderick, *învingătorul lui Locatelli. Matchul acesta îmi va raporta 100 de lire sterline (circa 100.000 lei).

Toate aceste matchuri sunt perfectate. Contractele au fost semnate. Sunt în formă mare și sper să le câștig pe toate.

Un match cu Locatelli

O telegramă primită acum câteva minute îmi oferă un match cu Locatelli, la Milano, în cazul când voi dispune de Orlandi.

Parcă văd matchul.... O luptă aprigă... terminată cu victoria mea înainte de limită.

După cum v'am mai anunțat m'am despărțit de Mazué. Actualmente mă antrenez în sala «Arsal» al cărei profesor — bătrânul Arsal — are 65 de ani, a fost campion al Franței și cunoaște boxul la perfecție.

Mă inițiază o oră pe zi în tehnica lui Carpentier și merge de minune.

Am și un al doilea antrenor, pe care îl plătesc lunar. Este fostul campion al Europei la categoria pană, Quadrini.

MATCHUL CU MORTALE A FOST FILMAT

V'am trimis zilele trecute filmul matchului meu cu Mortale.

In legătură cu acest match vă pot transmite astăzi informațiuni noui. Intâlnirea a fost filmată de Casa «*Paramount*», și cum a avut un sfârșit destul de interesant, va figura în filmul «*Le Sauvage*» pe care sunt obligat prin contract să-l termin și în care am un rol de protagonist.

Interioarele filmului au fost începute de aproape o lună.

Cu ocazionea matchului meu cu Alessandrini, se va deplasa la Milano și un operator al Casei Paramount, care va filma câteva faze.

A doua zi, voiu face câteva scene de exterior.

PROCESUL CU MAZUE

Fostul meu manager, Mazue e disperat că l-am părăsit. Cred și eu... La început, a încercat o reconciliere. In box ca și în viață însă, eu am o rezistență nu prea ușor de frânt.

Când a văzut partida pierdută, a trecut la urmăriri legale.

Procesul nostru va începe la 16 Martie. Nu-i văd însă, nicio șansă lui Mazué. A falsificat un act, împotriva mea, iar falsul a fost descoperit de d. Bouvet, consulul nostru la Lyon, care-l are acum în mână.

De altfel, Mazué, a încercat și zilele trecute o anulare a procesului. Mi-a propus o despărțire negustorească, tranșată printr'o sumă de bani. N'am acceptat. Pentru moment, deci, știu cum va fi rezolvat litigiul.

Plecarea mea din manajamentul lui Mazué a produs la Lyon o satisfacție generală. Fostul meu manager nu are aici prea multe simpatii. A fost prins în repetate rânduri cu contravenții la clauzele contractelor, iar cei mai buni elevi l-au părăsit.

Tot Lyonul, din această pricină, este de partea mea.

Vercasson este deasemeni furios pe Mazué, fiindcă s'a certat cu mine și i-a încurcat niște socoteli de organizare cari se anunțau foarte roze.

După cum vedeți, s'a întors roata. Acum, eu cânt și ei joacă...».

*

Iată pentru moment itinerariul activității lui Milică Teodorescu, Matchuri, multe, grele, dar așteptate cu multă încredere în victorii cari vor aduce boxului românesc un supliment frumos și necesar de prestigiu.

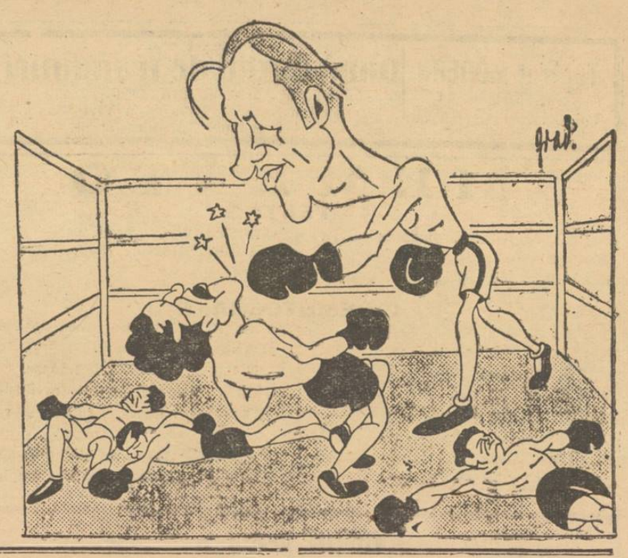

In timp ce noi ne bucurăm pe gratis

Argentina face mari pregătiri

Dezastru: Zozaya nu e în formă!...

Confirmându-se definitiv participarea Argentinei la campionatul mondial de football, credem că e interesant pentru sportivii noștri să dăm relații asupra pregătirilor viitorilor noștri adversari:

Argentina este marea favorită a celui de al treilea campionat mondial.

Cel puțin știrile sosite din America de Sud vorbesc într'un mod măgulitor despre footballul argentinian, care ar fi superior celui european.

Poate că aceste știri sunt în unele privințe exagerate și au scop de reclamă nu este însă mai puțin adevărat că Argentina practică un football de mare clasă.

Nu numai rezultatele obținute în campionatul Americei de Sud și împotriva unor echipe europene care au făcut turnee transoceanice, dar și campionatul mondial de football dela Amsterdam cu caracter amator a evidențiat formidabilele posibilități ale sud americanilor.

AU INCEPUT PREGATIRILE

Echipa argentiniană a început pregătirile pentru campionatul mondial din Franța, încă de multă vreme.

23 jucători au fost selecționați și cantonați într'o localitate aproape de Buenos Ayres, sub controlul autrenorului ungur Emeric Hirschl, care a primit recent naturalizarea argentiniană.

Hirschl era acum câțiva ani antrenorul echipei River Plata, care a reușit grație lui să câștige campionatul Argentinei.

Afară de această pregătire — mai mult sufletească și de condiție fizică — un turneu nocturn internațional servește ca antrenament serios și bază de selecționare ale echipei naționale.

La acest turneu participă Penarol, campioana Uruguay-ului, Nacional fost campion al Uruguayului, River Plata, Boca Juniores și alte echipe din Argentina.

Cu prilejul acestor jocuri, care sunt în plină desfășurare s'a constatat că Argentina n'are un centru înaintaș deoarece cel mai bun jucător al acestui post, Arsenico Erico, nu este cetățean argentinian ci paraguayez și a trebuit să fie scos depe lista selecționabililor.

Cei doi buni centri înaintași pur argentinieni : Zozaya și Marvezzi nu corespund în mod satisfăcător, deoarece primul nu e pătrunzător, iar al doilea e prea scund.

In tot cazul pregătirile Argentinei sunt foarte serioase.

Jucătorii vor avea o condiție fizică extraordinară, vor sosi la timp în Europa și... vor încerca să arate că footballul sud-american n'a pierdut încă din amploarea lui.